

Hur roade man sig i Sölvesborg vid midsommartid för 130 år sedan?

Ja, därom kan man läsa i Sölvesborgs-Posten den 22 juni 1887:

Teatern

Föreställningarna i onsdags och fredags woro högst fåtaligt besökta. "*skortärmarne*" och "*Den swaga sidan*" tyckas icke hellre wara tillräcklig dragningskraft för publiken. "*Tårar och löjen*" som gafs i fredags hade lyckats samla ett tiotal flera åskådare än wid onsdagens representation. Spelet war öfwer hufwud ganska godt och förtjente bättre uppmuntran.

Slutbalen

i lördags i Tiwoli kan betraktas såsom i alla häneende lyckad. Elewernas uppvisning ådagalade till fullo att fröken Zintz såsom danslärarinna eger en owanlig förmåga och intresse för sitt kall. Den säkerhet och den precision hwarmed elewerna - äfwen de små, utförde sina prestationer wäckte allmänt erkännande och den täcka slutpolskan framkallade t.o.m. en wälförtjent applåd.

Det hela lände danslärarinnan fröken Z. till all heder och utgör den bästa rekommendation, om hon kommer hit tillbaka och wi tro äfwen på andra platser.

Att största delen av Sölwesborgs manliga *Jeunesse dorée* wid balen lyste genom sin frånwaro wäckte egentligen hwarken harm eller förwåning. Man känner dess smak, som hellre drager dem till den ädla idrotten kring glasfyllda bord än till mera ciwiliseradt sällskap bland unga damer i en balsalong. Om det i början wäckte någon förstämning att se så många unga damer "*in full dress*" utan de "*till hälften*" nödwändiga manliga "*bihangen*", så häfdes snart denna känsla och balen fortgick angenämt till kl. ½ 1.

Delar av Sölvesborgs Jeunesse dorée låter sig upppassas av ett tjänstehjon

Folkfesten

i härvarande Tiwoli i söndags var jemförelsewis ganska talrikt besökt. Det omvexlande programmet och den härliga sommarluften hade ditlockat åskådare från när och fjerran. Festarrangörerne hade också gjort allt för att så långt möjligt war, uppfylla en ej alltför kritisk publiks fordringar.

"Nöjen ute i fria luften" tyckas falla publiken synnerligen i smaken. Alla trängdes och knuffades för att komma "arenan" så nära som möjligt. Starkast var dock trängseln wid den nyinredda sommarteatern. De sittande åskådarna som kanske gjort räkning på att i lugn få åse "spelet" samt då och då styrka sig med "tryckning" blefwo häri bedragna. De blefwo rent af förda från sina intagna platser, i det en del af "publikum" såväl manlig som kvinlig, betalande som icke betalande, klefwo upp på deras bord, bänkar och stolar. Det war endast med knapp nöd man kunde få wara i närheten af sin en gång intagna plats.

Auditör Otto Bagge som magister Bläckstadius och några solvesborgsflickor på hemstadens teaterscen

Att bord med derå befintliga glas och buteljer slogos omkull war ingenting anmärkningsvärt. Slutligen började publiken något lugna sig, men då tycktes det wara för sent, ty af de väntade scenerna ur "Nerkingarne" blef ingenting annat än en förklaring att strängaste förbud gifwits mot fortsättande af spelet.

Huruwida detta war af nöden påkalladt lemna wi derhän, men nog kände sig största delen af åskådarne sorgligt beswiken af föreställningens afbrott.

Dess naturliga konsekvens tycks wara, att ett dylikt folknöje, som söndagens, hädanefter blir omöjligt att tillställa. Felet får man dock i främsta rummet tillskrifwa den lilla obetänksamheten att placera "teatern" så olämpligt. Lutningen war nemligen **från** teatern i stället för **mot** densamma.

Undantagandes dessa små missförhållanden war festen särdeles lyckad och förtjent af ännu talrikare besök.

Kommentar till ovan:

Texten i tidningen är skriven med frakturstil, ibland kallad gotisk stil, som för den ovane kan kännas relativt obekvämt. "Jeunesse dorée" är franska för "gyllene ungdom".

Hans Milton

